

MISLI

THOUGHTS

Printed and Published (Editor)
Rev. Beno KORBIC - WAVERLEY /NSW.

45 Victoria Str.

25. junij 1952.

Leto I.

Števil 6.

POZDRAV ŠKOFA ROZMANA

List Misli - glasilo društva Slovencev - z zanimanjem in toplo skrbjo preberem, ko ga prejmem. To so prve obsirnejše vesti o Slovencih v Australiji. Kakor vse druge Slovence, razkropljene po svetu, tako obiskujejo moje misli tudi Vas v Australiji. Vsem brez razlike želim zdravje in ugodne delovne razmere, da bi si mogli čimprej vsi postaviti vsaj skromen dom za svoje družine, v katerih bi mogli gojiti vse lepe slovenske običaje, slovensko besedo in pesem, da se tajinstvene in svete vezi, ki nas vez'ejo na prelepo slovensko domovino ne pretrgajo. Brez božjega blagoslova naše delo nima trajne vrednosti - na Vas ta blagoslov spremlja in Vas bo spremljal, če mu svoje duše odprete vsaj s kratko vsakdanjo molitvijo, z otroško vdano mislijo na očeta, ki je nad nami in vodi pota našega življenja. V Njegovi roki smo varni!

Z Bogom v srečno življenje v novem svetu!

Gregorij Rozman, škof.

SV. CIRIL IN METOD

Pojavila sta se kot nekaj edinstvenega med slovanskimi narodi. Vedno, kadar razmišljam o njiju, ju moram postaviti v isto vrsto med Slova ni, kot sta bila sv. Peter in Pavel med Rimljani. Njuna zvezda ni vzšla kot trenutni pojav na zemljinem nebu, ki posveti v temo in izgine, temveč kot zvezda stalnica, ki ozarja nebo že stoletja in to iz dneva v dan bolj.

Dasi tujca, sta vedela, da nič ne more globlje vsaditi evangelija v dušo spreobrnjenca kot domača beseda. S tem, ko sta dala slovanskim narodom možnost izraziti vero in besedo tudi pismeno, sta se lotila zelo ko- oljive naloge. Slave, ki jo običajno uživajo prvoborniki evangelija, ni sta bila deležna. Pot, za katero sta se odločila je bila ne samo težka, ampak naravnost mučeniška.

Kakšna huda preizkušnja je morala biti za nju poziv sv. očeta, da se opravičita v Rimu za svoje delo ter izpričata svojo pravovernost. Zvesta prvi odločitvi in sklepu oznanjati

evangelij v narodnem jeziku sta šla na pot. Rim ju je priznal - ni verjel klevetam. Koliko zadoščenje za izmučena borca. Narod, ki ju je na tej poti spremljal v strahu in trepetu, je bil priznan na najmerodajnejšem mestu. Dovoljena je bila uporaba njegovega jezika celo v cerkvi.

Iskra, ki sta jo Ciril in Metod prižgala se je raplamtela v velik ogenj, ki ga tudi vse prizadevanje Nemcev ni moglo pogasiti. Dasi je preteklo tisoč let, predno sta dosegla čast oltarja, vendar njuna zapuščina ni ostala mrtev kapital. Njuna ideja je skozi stoletja pre- kvašala človeštvo - posebno še slovanski svet. S priznanjem njunega dela, na verskem ali jezikovnem področju, je bil jezik slovanskih narodov postavljen v isto vrsto kot jeziki vseh ostalih narodov na svetu. Demokratično načelo, ki je toliko značilno ravno za cerkev, je prav s priznanjem, ki ga je dala slovanskemu jeziku po posredovanju apostolov slovanstva sv. Cirila in Metoda - doma iz okolice Soluna - kakor tudi priznanjem žrtev in dela ki sta ga razvila med Slovani doseglo

25. junij 1952.

"M I S L I"

Leto I. Stevilka 6.

Stran 2.

zelo značilen uspeh. Sv. Ciril in Metod se po pravici imenujeta apostola Slovanov, apostola ne samo za to, ker sta prva širila v narodnem jeziku evangelij o božjem odrešenju, ampak sta za ta svoj cilj tudi trpela in vse žrtvovala. Kar pa je rojeno v trpljenju in je združeno z ljubeznijo rodi trajen uspeh.

Njun uspeh je potrdilo za našo borbo svobode in vere. Po njih je prišlo Slovanom upanje in vera; po njih bo nanovo zasijala svoboda in se ohranila vera. Če zavržemo sebe in poteptamo svojo slovensko misel, se odpovemo dediščini, za katero sta se žrtvovala sv. Ciril in Metod. Tega pa storiti ne moremo, ker - kdor zaničuje se sam, ni vreden spoštovanja. PKO.

K R E S

Zivo se še spominjam kresov. Otroci smo jih steli na prste, da bi ugotovili njih število. Na šentjanževno večer so jih kurili, ki je po njih dobil ime kresni večer. Zame so bili vedno nekaj tajinstvenega, da ne rečem svetega. Včasih me je bilo kar groza, ko sem opazoval njihove visokošvigajoče plamene, ustvarjajoče pošastne sence. Mi čudno, da so naši predniki spletli okrog njih toliko pomenljivih in čudnih bajk. Z njimi so bili združeni pretresljivi dogodki, ki si jim ljudje dodali drugi pomen in celo spreminili pomen. Prvotni pomen kresov je stopil v ozadje in je ostal le še lepa navada. Ta navada pa je ostala vedno na svojstven način izraz slovenske duše.

Kresovi so bili vedno velikega pomena. V času, ko je v Evropi, posebno pa še na slovenskem pretela turška nevarnost, so bili kresovi značilna svarilna znamenja za naše kraje. Bili so nekak srednjeveški telefon in telegraf. Kadar so plameneli na gorah, so njihovi zublji oznanjali prihod krvoločnih turških tolpe. Njih zublji so klicali ljudi k boju in obrambi. Kresišča so postala stalne stražnice s čuvaji, ki so bili ob preteči nevarnosti dolžni zažgati kres in tako sporočiti deželi nevarnost, ki ji preti.

Kresovi pa niso samo oznanjevalci nevarnosti, ampak tudi podoba upanja, ki vlada v dušah posameznikov kakor tudi celote. Ko so kresovi z minulo turško nevarnostjo izgubili svoj prvotni namen, so postali glasniki narodnostnih in verskih manifestacij. Ko je pretela narodu zaslužnjenost ne samo telesna, ampak tudi duhovna, ko mu ni bilo dovoljeno povedati, da živi, ko so mu s tujo kulturo s severa hoteli iztrgati srce in uničiti srce ter ga tako dokončno zbrisati z zemeljskega površja; - je nemo odgovoril da vkljub vsemu živi in bo živel: s kresovi. Kako težko je bilo trpljenje. Niso se mogli tolažiti, ker vkljub ne velikim razdaljam, med njimi ni bilo pravih zvez. Le kresovi so jim govorili: zaupajte, vstrajajte - mi čutimo

z vami. Kresovi so jim vlivali poguma in nade. Bili so glasniki vstajenja.

Ko so Slovenci sprejeli krščanstvo, so čutili, da jim je nažalost prikrajšana svoboda. Čutili so se zapostavljene, le pozno so zvedeli, da sta od nekega prišla dva brata, ki govorita slovanski jezik in podpisata težnje tlačenih proti vlasti držcem. Dolgi tisoč let so čakali, da so z vero svobodno izpovedali tudi svojo narodnost. Zagoreli so kresovi, znaki narodnega navdušenja. Stara borca za njihove pravice izpred tisoč let, nista ostala pozabljena. Kresovi so oznanjali ljubezen, navdušenje, novo življenje. Oznanjali so veselje in srečo, ko je brat svobodno stisnil roko bratu in mu v mukah in trpljenju skozi tisočletje ohranjenem jeziku povedal, da je vse trpljenje srečno preстал in ohranil tudi svojo vero. Ali je potem čudno, da je kres dobil ne samo naroden, ampak tudi verski značaj. Ogenj, ki ga je prižgal Kristusov evangelij, je moral na dan. Zagorel je kres. Ogenj hrepenenja in želja, ki je žgal v suženjsko okovanem telesu je postal klicar svobode. Zagorel je kres.

Kres je bil klicar nekdanj, kres mora biti klicar sedaj. Izraz je narodove duše. SLOVENSKA BESEDA IN NARODNA ZAVEST PA STA NJUNA ZASTOPNIKA. - PKO.

SI ZE ZAVAROVAN ?

Dva meseca je tega, kar smo mu pokopali ženo. Ostal je sam s tremi nedoraslimi otroki. Pred tremi tedni se je s kolesom peljal na delo v roskino in že je bil pod kolesi avtomobila. Sedaj je v bolnici, otroci so sami v taborišču. Ubogi mož! Kaj bo z njim? NESREČA NIKOLI NE POČIVA. BODI PRIPRAVLJEN, POSEBNO SE, ČE IMAŠ DRUŽINO. Zavaruj se še danes. Za £12 letnega plačila, boš v slučaju nesreče prejemal £6 tedensko. Ni veliko, a za skromno življenje bo zadostovalo. Dobro premisli in če si se odločil in se želiš zavarovati, piši uredniku "Misli". Sporoči mu točen naslov in čas, ko te je najlažje dobiti doma, da ti pošlje zastopnika.

K A K Ž N I S M O

(Iz govora župnika Golobčka)

Zivel sem tu med vami in često si nisem vedel sveta, kaj početi z vami. Vaša narava namreč ni ustvarjena iz nobene čiste kovine, ne iz zlata ljubezni, ne iz jekla vere, niti iz srebra upanja. Toda spet niste zgneteni samo iz gline nevere, niti iz blata mlačnosti, ker znate zaplameneti in se navdušiti. Vi ste nek poseben duševni bron, zagonetna zlitina, čudovita zvonina neznane in skrivnostne zmesi. Od vsega imate nekaj, v vsem ostajate polovičarski in nedosledni. Ničesar ne umejete samostojno premisliti in do konca spoljati. Ne ljubite nič izrednega, tako kot duševni lenuhi se vedno in v vsem prepuščate modnim trenutnim smerem in tokovom. Kakor pločevinaste vetrovnice na strehi se tudi vi ravnote in sučete po vetru. Verujete, da čez noč postanete neverni, ljubite, da takoj zopet sovražite, upate, toda že prihodnji trenutek v obupu vijete roke. Na Boga se ne spomnite, dokler vam voda ne teče v grlo. Ko se že potapljate, tedaj pa kličete: Oče naš... in hočete, da bi se Bog takoj oglasil in vprašal, kaj pa želiš? In brž ko odgovorite: Tesno mi je pri srcu, ali duša mi je bolna, bi moral Bog vse pustiti in reči: Takoj ti pomorem. Tedaj pa vsi takoj vpijete: Moni najprej, najprej meni! Ako vam pa Bog takoj ne pomaga, že godrnjate: Molil s om, pa ni nič pomagalo. Ko bi bil Bog, ne bi smel trpeti krivice. Čemu se moliti, čemu se hoditi v cerkev in prejemati sv. zakramente? Čemu po vari živeti. - Odgovorite, zanikajte, če morete. Ali niste takšni?

RADIO LESSONS FOR NEW AUSTRALIANS

Some changes will be made in the radio programme, "Easy Lessons for New Australians", broadcast on Saturdays. Commencing with Easy Lesson No. 27 on Saturday, 5th July, 1952, the present programme will be broadcast on National Stations at 1.45 pm (S.A. 1.15 p.m.)

On the same date, a repeat programme commencing with Easy Lesson No. 1 will be broadcast at 12.45 p.m. or 12.15 p.m. - S.A.

The advances Sunday programme will continue unchanged. Thus there will be three English lessons broadcast every week:

Very Easy Lessons (Nos. 1 - 26)
Saturday, 12.45 p.m. (S.A. 12.15pm)

Easy Lessons (Nos. 27 - 52)
Saturday, 1.45 p.m. (S.A. 1.15 p.m.)

Harder Lessons
Sunday, 7.45 a.m. (S.A. 7.15 a.m.)

Broadcast times for Regional Stations will be published in the Radio Booklet, July, 1952.

Čas radijskih oddaj bo objavljen tudi v knjižici radio lekcij za mesec julij 1952.

RADIJSKI POUK ANGLEŠČINE

Citateljem našega časopisa, ki za sledujejo pouk angleščine po radiju sporočamo, da bo prenos sedanjega programa (lekcija 27) s soboto 5. julija se le ob 1.45 (ob 13.45) - v S.A. ob 1.15 (ob 13.15).

Istčasno se bo pričel tudi ponavljalni tečaj angleščine in sicer s prvo lekcijo. Prenos tega programa bo ob 12.45 - S.A. 12.15.

Čas nedeljskega nadaljevalnega tečaja ostane nespremenjen. Od 5. julija dalje, boste torej lahko sledili trem različnim prenosom pouka angleščine in sicer:

Za začetnike ob sobotah ob 12.45
(Lekcije 1 do 26) S.A. 12.15

Za napredujoče ob sobotah ob 1.45
(Lekcija 27 do 52) S.A. 1.15

Nadaljevalni tečaj ob nedeljah 7.45
(Težke lekcije) S.A. 7.15

Otroška modrost: Srečal sem otroka. Zunaj je bilo mrzlo in pihal je strupen veter, tako da niti suknja ni nič pomagala. Otrok, ki je bil ves premražen, je tekkel mimo mene držeč v eni roki čevlje, v drugi pa nogavice. "Zakaj pa ne oblečeš nogavic in ne obuješ čevljev, ko je tako mraz," sem zavpil za njim. "Ata pravi, da strgam preveč nogavic in čevljev", mi je zaklical izza ovinka in smuknil v bližnjo vežo.

Iz zgodovino Slovencev:

BENEŠKI SLOVENCI
(Nadaljevanje)

Leta 610 prodro Slovenci do Fluvija pri Tagliamentu, a so odbiti. Med 663 in 670 porazi furlanski vojvoda Vektar Slovence utrjene pri Brzdeh t.j. Boristeah. Ljudje se danes imenujejo to polje "tepen puoje". V bojih med 703 - 705 pa Slovenci popolnoma potolčejo Frdulfa in uničijo furlansko plemstvo.

V poznejši dobi so Slovenci kot kolonizatorji zasedli več krajev po neobljudeni furlanski nizini. O tem poročajo številna slovenska imena vasi globoko v Furlaniji. Seveda so Slovenci v teh krajih do danes še izginili. Na vojvodskem gradu v Čedadu so govorili tudi slovensko (voj. Roduald).

Pod Franki in oglejskimi patriarhi. Da so Beneški Slovenci sedanje kraje za stalno zasedli v letih 600 do 700 p.Kr. neizpodbitno dokazuje Pavel Diacon. Od takrat do danes se je obična meja le malo spremenila. Po naravnih mejah odrezani od ostale slovenske družine, so si uredili svojo državno enoto - županijo. S padcem langobardske samostojnosti so prisli pod frankovsko oblast tudi B.S. Nastopi doba fevdalizma, v kateri so B.S. gospodovali oglejski patriarhi.

Pod zaščito Beneške republike. Ko je patriarhova svetna oblast propadla in je izgubil svoje pravice nad Furlanijo, ni ta imela ničesar skupnega s Slovenijo (Schiavonia Veneta). Slovenija ni bila odvisna od Čedadu, Vidma ali videmskega parlamenta. Medtem, ko so se Furlani podvrgli Beneškemu dožu že 11. julija 1419, je B.S. prejela dožovo zaščito še le leto pozneje. B.S. so pod republiko obdržali vse svoje pravice in dobili še nekaj prednosti, ki jih drugi podaniki Benečanov niso uživali. Beneška Slovenija je imela do republike le eno dolžnost - varovati severno mejo republike proti Austriji. Vzdrževala je 200 mož broječo armado, davkov ali drugih dajatev pa Republiki ni bila dolžna dajati. Vsekakor so bile to pravice, ki jih Slovenci pod Austrijo niso uživali.

Izguba autonomije. Ko so prisli za časa Napoleona v Beneške Francozi (1797), so odpravili autonomijo. Po miru v Campoformio (19.10.1797) je prišla B.S. pod avstrijsko nadoblast. Austrija jim je ukinila vse njihove stare predpravitve, ki so jih uživali pod Benečani.

Pod Italijo. Ponosni na svoje stoletne pravice in v neprestanem brezuspešnem boju za priznanje svojih previc, so postali BS zelo dostopni geslom mlade Italije. Ko je morala Austrija po porazu pristati na plebiscit leta 1866, so B.S. glasovali za priključitev k Italiji. Pričakovali so, da bo mlada Italija svoje obljube držala, pa Italijanov takrat še žali Bog, niso poznali.

Gospodarske razmere.

Beneška Slovenija je po svoji naravi. izvzemši ravnine, slabo rodovitna, a ima sorazmerno številno prebivalstvo. 75% prebivalstva so preživlja s kmetijstvom. Skoraj vsi kmetje so samostojni, le nekaj je najemnikov. Veleposestnikov je malo. Beneški Slovenec ni hotel nikoli služiti za kolona, kot je to primer v Furlaniji. Duh neodvisnosti mu je v krvi. Hoče biti ali gospodar, ali pa gre po svetu. Prostih poklicev in prave industrije je med BS bolj malo. Tudi pridelok vina ni velik. Nekaj dohodkov prinaša tujski promet (Završka jama, Podzemna jama pri Landarju itd.).

Znamenitejši Ben. Slovenci.

Jakob Stelin (1699-1770 - profesor na univerzi v Padovi) - Pisatelj knjig o etiki. Pisal je pesmi v latinskini in grščini.

Dr. Anton Podreka - profesor v Splitu.

Peter Podreka - je še pravočasno rešil podatke o autonomiji B.S.

Jožef Gorenšak - Organizator zadrug v Beneški Sloveniji.

Ivan Trinko (roj. 1863 na Trémunu), eden največjih Beneških Slovencev. Kulturni in politični delavec.

P. Avgustin Ošnjak, benediktinec, profesor filozofije v Washingtonu

Narodna zavednost

Benečija je odrezana od ostale Slovenije in nagnjena proti Furlaniji. Človeku se res čudno zdi, da je mogla ta pestica Slovencev skozi 1300 let tako vstrajno kljubovati romanskomu pritisku in se ohraniti.

Beneški Slovenci so se imenovali "Slovenje", deželo pa "Slovenjsdino". Ostale Slovence so imenovali "Unejce" (Primorce), Kranjce itd. K Unejcem niso silili, ker so se počutili sami bolj svobodne, kot pa so bili oni pod cesarjem.

(Nadaljevanje v prihodnji številki).

L A S T E N D O M
(Nadaljevanje)

- Iz načrta in opisa del smo si napravili izvleček glavnega gradbenega materiala - opeke, peska, gramoza, cementa in lesa. Kupili bomo domač trd les, ker je cenejši kot uvoženi. Obrnili se bomo na najbližjega trgovca gradbenega materiala, to pa zaradi tega, da ne bodo prevozni stroški preveliki. Trгоvec nam bo preskrbel vse potrebno v nekaj dneh.

Stavbišče bomo skrbno očistili in pripravili ter označili kam naj se deponira les, kam drug material. Nikakor ne bomo posekali vseh dreves na stavbišču, le ona bodo padla, ki motijo gradnjo samo. Les bomo skrbno pokrili s pločevino ali strešno lepenko ter ga na ta način zavarovali proti dežju in soncu. Ker predvideva opis del, ki je potrjen od strani gradbenega urada pod točko "Sanitary Accommodation" postavitve zasilnega stranišča čim bomo z delom na stavbišču prišli, bomo poskrbeli za to in postavili kar tako stranišče, kot ga predvideva načrt. To bo za nas prva preizkusnja. Ča ga bomo polomili, bo to pri stranišču.

Danes bomo še označili konture prve etape našega bodočega doma. Napraviti si moramo predvs- en veliki zidarski pravokotnik, ker tesarski "vinkli" so premajhni za precizno izkoličenje stavbe. Odtagali bomo tri ravne deske, ena bo dolga 6 feet-ov, druga 8 in tretja 10 feet-ov. Te tri deske bomo zbili skupaj tako, da bodo tvorile trikotnik, v katerem bo najdaljša deska diagonala. Ta trikotnik bo imel en pravokotnik (90 stopinj) ter nam bo služil za precizno izkoličenje hiše. Iz načrta smo posneli, da moramo iti s steno naše hiše 4 feet-e in 3 inche od sosedu (gradbeni predpisi zahtevajo, da mora biti zunanja stranica strešnega žleba oddaljena od sosedu najmanj 2 feet-a in 3 inche.) V načrtu je tudi označeno, da mora biti prednja stena hiše, ki je paralelna s cesto 25 feet-ov od meje plotnika. Izmerili smo 25 feet-ov od ceste in 4 feet-e 3 inche od sosedu ter določili smer stene proti sos-edu. Pravokotnico na to steno bomo določili z našim zidarskim trikotnikom. Ko bo to prvo izkoličenje gotovo, bomo zabili na zunanji strani bodoče hiše približno 3 feete od stene na vsakem oglu po tri kolice ter na njih fiksirali v horizontalni smeri dve deski dolgi 4 do 5 feet-ov. Ti dve deski naj tvorita medseboj zopet pravi kot. Ko smo vse to napravili, bomo šele prišli s preciznim in dokončnim količenjem hiše. Na deskah, pribitih na kolice, bomo označili temelje. Najbolje je, pribiti v desko žablje, ki označujejo temelje, to pa zaradi tega, da lahko na nje napnemo motvoz ali žico, ki označuje konture temeljev - katere bomo obravnavali prihodnjic.

Vsi oni, ki žele kakršne koli podrobnosti v zvezi z gradnjo lastnega doma, naj se obrnejo na uredništvo MISLI. Pojasnila bodo brezplačna - le znamko za odgovor priložite.

Ing. J. JEZ, Arhitekt.

I R O v novi obleki.

Ko je lansko leto mednarodna organizacija za ponovno naselitev "Preseljenih oseb" (IRO), prenehala z delom, so državniki uvideli, da IRO svo je naloge ni dokončala, ker je še na tisoče beguncev v Evropi, ki čakajo možnosti in prilike novega življenja. Ker so ti begunci (vsi iz vzhodnojudskih demokratičnih držav) zapadnoevropskim državam v preveliko breme, so lansko leto ustanovili novo organizacijo za preseljevanje beguncev. Za nas je to izrednega pomena, ker je v Evropi še mnogo Slovencev, ki bi hoteli v Australijo, pa zaradi pomanjkanja denarja ne morejo. Vse te Slovence, ki se žele iz zapadne Evrope preseliti v Australijo, je treba opozoriti na čimprejšnjo prijavo novi begunski organizaciji, ki jih bo potem na svoje stroške preselila. Australiska vlada se je obvezala, da bo sprejela še 25 tisoč beguncev (D.P-s).

Pomagajte svojcem in prijateljem, ki žele priti v Australijo. Pojasnila o prijavah novi organizaciji dajejo vse vojaške in civilne oblasti, ki jih imajo zapadne vsolesile v evropskih državah. V posebno korist prijateljem in znancem bo, če boste vi tu prosili za njihovo vselitev. V tem slučaju se obrnite na Immigration Department, kjer vam bodo postregli z vsami podrobnimi pojasnili.

Osebe, ki bodo preseljene v Australijo s pomočjo zgoraj omenjene organizacije bodo imele dva leti kontrakta. Verjetno bodo moralé odslužiti ves ali pa vsaj delen kontrakt na farmi.

"MISLI" so namenjene vsem Slovincem v Australiji. Kdor jih še ne prejema, naj nam sporoči svoj naslov, da mu jih pošljemo.

K O T I C E K N A Š I H M A L I H

(Nadaljevanje)

SPELUZA NAJDE KROMPIRČKA:

Speluza je silila v možica z veliko medaljo na prsih: "Hej, gospod birič! Krompirček nam je padel z voza. Ga je morda kdo našel?"

"Krompirček? Koliko pa ga je bilo?", je vprašal birič.

Mater je skoraj ujezilo, da kaj takega sprašuje.

"En sam, gospod, en sam. Pa čisto majhon je bil ta moj Krompirček", je zavekala. Toda mož postave je besedo "Krompirček" napačno razumel in se široko zarežal: "Baba prismojena! Za vsak piškav krompir naj vem, kaj?"

Speluza je zakričala in z botro Moto skočila v biriča. Pošteno sta mu zdelali butico za razžaljenje. Sam Bog ve, kako bi se vso končalo, da ni tedaj priracal na oder krošnjar Blaže s svojim košem hoteč oddati nezakleno breme. Možiček je namreč puhnil iz pipice in se zasmel: "Kako ste neumni! Drugi lastnega otroka vsilijo v tuj koš, tu pa se hočete potolči za izgubljen krompir."

Krošnjarju se je v trenutku razletel oden izmed najdenih dežnikov na glavi, tako je Speluza vzrojila. Potem pa je zagledala v košu culo belih čipk. Segla je po njej in veselo zaklicala: "Moj Krompirček, moj izgubljeni Krompirček!"

SPELUZA IN MITNIČAR:

No, Krompirčka so končno le krstili. Fantek je odslej živel pod budnim materinim varstvom in rasel ter lezel na široko, da je bil skoraj v resnici podoben krompirčku. A Bog ne daj, da bi to kdo povedal Speluzi. Če namo bi se spravila, ako bi brala te vrstice. - Toda zašli smo v stran. Povedal bi vam rad, kako se je Speluza pričakala z mitničarjem.

Krompirčkova mati je imela njivo, ki je ležala izven obzidja prismođalske prestolice. Mnogo dni v letu je prebila na njej. Nekoč je vzela s seboj tudi svojega paglavca. Ko pa ga je po končanem delu peljala na vozičku domov, je krompirček zlezal v košaro in se pokrtil z materinim predpasnikom. - "Hoj, ženska! Kaj pa polješ v cajni?" je zaklical mitničar pri mestnih vratih. Speluza je peljala dalje in mu nič hudega sluteč zabrusila: "Nič. Moj Krompirček je v njej."

"In temu praviš nič? Kar hitro nazaj in tri groše!" je stekel močic za materjo. "Krompirčka pa že ne dam!" je zakričala in kar najhitroje vlekla za samo voziček. Mitničar pa za njo. Nastal je tak vik in krik, da je vse drlo skupaj. "Donar ali pa cajno!" je vstrajal pri svojem prismođalski uradnik. Speluza pa ga je na ves glas primerjala s samim ljudožercem, če zaradi ubogega Krompirčka zahteva mitnino.

Fantiček v cajni je končno postal nadoveden, kaj se godi okrog njega. Potegnil je predpasnik raz sebe in zaklical: "Klompil, klompil!..." Vse se je zasmelalo, mitničar pa je osramočen in jezon izginil za mestna vrata. Poslej je imela Speluza pred njim mir. V jeseni je vozila ves teden krompir v mesto, ne da bi enkrat samkrat plačala zanj mitnino. Pa se lagati se ji ni bilo treba. Samo "Krompirček je v cajni" je zaklicala, pa se prismođalski mitničar se zmenil ni zanjo, le včasih ji je od daleč pokazal jezik.

(Dalje prihodnjič)

SLAMICA, FIŽOLČEK, KAMENCEK IN BOBEK

Bilo je v maju, ko so se sestali in se odpravili na spomladanski izlet: slamica, fižolček, kamenček in bobek. Šli so iz Litije proti Ljubljani. Seveda so potovali dneve in dneve, predno so se sploh dodobra premaknili z mesta. Nekega dne prispejo do reke Save. Reka je deroča in nevarna. Kaj pa zdaj? vpraša fižolček. Bobek in kamenček sta samo zmignila z rameni, slamica pa, ki je hotela biti vedno najpametnejša, se postavi pokonci in reče "Veste kaj? Jaz sem najlažja. Spustim se v reko in vas na svojem hrbtu pronesem na drugo stran." Fižolček in kamenček sta bila takoj zadovoljna s predlogom, le bobku ni bilo nekaj všeč. "Pa pustimo bedaka na tej strani", reče oholo slamica in zamahne z roko. Naglo se vleže na vodno površino, fižolček in kamenček se ji vsedeta na hrbet in že so plavali proti sredini reke. Prav na rečni sredini pa -joj-. Močen val je neusmiljeno prijel slamico

Stran 7.

ter jo dvakrat tako močno pozibal, da sta fižolček in kamenček izgubila ravnotežje in se z njenega hrbtna prekucnila v dno reke, kjer se je nju-
no življenje žalostno končalo. Slamica je opazila, da nevarnost grozi tudi
njej. Hitro se je pričela obračati z namenom, da se vrne k bobku, ki je
to vedno stal na bregu reke, a bilo je prepozno. V nekaj trenutkih je tu-
di njo požrla nenasitna reka. Ko je Bobek videl, kako je naduta slamica
izginjala v valovih deroče Save, se je pričel v svoji škodotelnosti na
ves glas smejati. Smejal se je tako dolgo in tako glasno, da mu je od
smeha počil trebušček. In od tistega dne, dragi otroci, ima bobek, ki je
večasih tako dober (v Australiji ga žal se nisem jedel) - počen trebušček.

Za objavo poslal L.M.

IZ LJUBLJANSKEGA TISKA

O nekaterih problemih kriminala - je
naslov članka drž. tožilca Sloveni-
je Mitje Ribičiča. V njem pravi med dru-
gim: Morala pada in nastala je miselnost, da aretacija zaradi kriminala ni
nič hudega. V stari Jugoslaviji so se izogibali tistega, ki je bil v zaporu,
zda pa gre družba zelo familiarno in lahkotno preko takih zadev. Krimi-
naliteta narašča, vzrok temu je tudi premila kaznovalna politika.
V raznih ljudskih kolektivih opazimo najraznovrstnejši kriminal. V Nišu
so npr. v nekem skladišču zmešali papriko s koruzo in potem, ker paprika
ni bila več rdeča - primešali barve. Dodali so še neko olje in potem vse
skupaj prodajali. Tako se je zastrupilo 150 ljudi in so morali nekaterim
odrezati celo roke in noge. Ta primer ni bil nikjer objavljen v časopisju.
Tudi v Sloveniji imamo primere, da prodajajo zastrupljeno meso, spekulanti
ne izbirajo sredstev, gre jim samo za profit. Nas kriminal je predvsem naper-
jen proti ljudski imovini. Na njej je statistično ugotovljeno 15 milijonov
škode mesečno. Kampanja proti duhovščini in učitelstvu se srdito nada-
ljuje. Iz konference mladine okrajev Murska Sobota in Dol. Lendava
obsodila je razbijanje enotnosti mladine z raznimi sovražnimi in zmedene-
mi filozofijami in dvoličnost nekaterih vzgojiteljev. Nekateri profesorji,
ki v soli znanstveno razlagajo svet in življenje, žive izven sole religio-
zno življenje in s tem zanikajo svojo lastno razlago. To spravlja mladega
človeka v zmedo. Na Vlačavi pri Ptujju je bil izreden frontni sestanek v
zvezi z obiskom Antonije Pogačnik, roj. Kelc, ki je prišla iz Gradca na o-
bisk in našla primerno zatočišče pri družini Derkovič, primerno družbo pri
Katici Senčar v Ptujju in pravno zaščito pri odvetniku dr. J. Slugi v Ptujju.
Sluga ji je napravil vlogo za vrnitev zaplenjene imovine. Spričo potokolo-
naškega postopka Pogačnika in njegove žene je odšla 200 glav broječa mo-
žica pred stanovanje Pogačnikove in pos krbela, da je morala takoj oditi
nazaj v Austrijo. Sklenili so tudi predlagati, da se dr. J. Slugi prepove
odvetniška praksa. Poslanca Ivan Pesak in Evdard Kocbek sta se odpove-
dala mandatu ljudskega poslanca, Kocbek tudi članstvu Prezidijskega Ljudske
skupščine LRS. Na sestanku članov partije mariborskih in severno stajer-
skih sodišč so govorili tudi o škodljivosti nekaterih sodnikov, ki zahte-
vajo zase nekako neodvisnost od celotnega družbenega dogajanja. Vsem tem
je treba povedati, da niso neodvisni, ker so odgovorni ljudstvu. Sodbe ob
škodi splošnega ljudskega premoženja kažejo, da ti sodniki ne sledijo
naglemu tempu našega socialističnega razvoja. Posebno pogosti so taki pri-
meri pri sojenju proti razbijačem in škodljivcem kmečkih zadrug.
Občinskega zbora kmečke zadruge v Črni vasi se je od 33 zadrugnikov udele-
žilo prvič le 8 članov. Morali so ga preložiti. Drugič so prišli vsi polno
številno. Ko so sprejeli razrešnico staremu odboru, so vsi navziči vstali
in odšli. Očividno niso hoteli voliti novega odbora, ker so mislili, da bo
na ta način konec zadruge. Pa so se zmotili. Občni zbor je bil razveljavljen
in stari odbor bo moral še nadalje voditi upravo zadruge. Železniška
uprava kar naprej kaznuje svoje uslužbence. Od 3000 nameštencev ljubljanske
postaje jih je bilo lani kaznovanih 1050. Stari borci počasneje napredujejo
kot drugi. Pri odpustitvah se ne postopa pravilno in bi bilo treba najprej
odpustiti belogardiste in njim sorodne elemente. Prijeli so več skupin
ponarejevalcev kmečkih bonov, industrijskih bonov itd. V miznici direktorja
trgovskega skladišča v Ljubljani so jih našli za več kot 200000 din, ki
niso bili prejeti kot plačilo prodanega blaga, a so jih uslužbenci vseeno
sleparsko registrirali. Hranilnih knjižic so lansko leto ponaredili 17.
Skupna škoda znaša 300000 din. Skoro v vsaki ulici opazimo hiše, ki jih
zamaka voda v večjem obsegu. Hišni upravitelji in stanovalci se za popravi-
lo ne brigajo. V nevarnosti so mimoidoči, ker odpada omet. Zlebov in streh
ne popravljajo. Pišemo o pomanjkanju stanovanj, pri takem postopku kmalu
se sedanjih ne bomo več imeli.

SLOVENSKA BESEDA JE BESEDA PRAZNIKA - POSEBNO SE V TUJINI, KO JO JE
TAKO REDKO SLISATI.

I Z P I S E M S K E G A N A B I R A L N I K A

ST. GEORGE - QLD.

No morem vam opisati duševnega razpoloženja ob čitanju MISLI. Kdi se mi, kot da sem doma med slovenskimi grčki, posejanimi z belimi cerkvicami. No, da bi vas hvalila, a vtarih res ne bi mogli lepše napisati, kot napišete. Žal, da nimam toliko denarja, da bi bil časopis tiskan v tiskarni. Vse izvođe, ki sem jih prejela, sem skrbno spravila v omaro za dokaz otrokom, ko bodo došli, kako skromno se je pričela razvijati slovenska beseda v Australiji. Želim vam obilo uspeha.

ST. GEORGE - QLD.

Prejel sem zadnjo številko lista in vam k njej od srca častitam z željo, da bi se list razširil med vse Slovence v Australiji. Že nad dve leti živim sam med tujci in mi je prav hudo, ker ne morem z nikomur govoriti v materinem jeziku. Ko sem pred kratkim srečal Slovenko, sem videl, da se mi jezik že kar grdo zapleta, če govorim slovensko.

TYABB - VIC.

Z veseljem smo sprejeli časopis. Začudenje je bilo veliko. Se je le našel človek, ki skuša najti raztresene Slovence v tej ogromni državi, da se ne bi popolnoma odtujili svojemu narodu. Želel bi, da ostane list tudi v bodoče narodno podučnega značaja. Dopisniki naj bi se zavedali, da v Australiji ne koristijo one grde navade, ki smo jih imeli doma, ko smo se na vse pretege zmerjali z Jutrovci in Domoljubovci. Želim, da se združimo prav vsi okrog našega časopisa in si z združenimi pomočmi pomagamo k napredku.

TUMUT - NSW.

Ker že nekaj let nisem imel v roki slovenskega časopisa ali knjige, bi bil nad vse vesel, če bi me sprejeli med stalnega naročnika MISLI.

QUFANBY - NSW.

Po srečnem naključju so mi prišle v roke MISLI. Prečital sem jih v dušku. Vaše delo gotovo ni lahko in žal vam moram povedati, da zanj ne boste želi hvaležnosti, česar pa gotovo itak ne pričakujete. Slovencev v naših krajih ni mnogo. Velikonočno spoved sva opravila z ženo s pomočjo mašne knjižice pri nekem litvanskem duhovniku. Prav vesel bi bil, če bi nas lahko enkrat obiskali.

EALGOORLIE - WA.

Sprejel sem časopis, za katerega se vam toplo zahvaljujem. Slovenski časopis nas zelo veseli. List mi je všeč in sem srečen, da ste mi ga poslali.

HOBART - TAS.

Oprostite, da se nisem toliko časa oglasil. Ker se je pričela prežposelnost in v QLD. nisem imel več dela, sem odšel v Tasmanijo, kjer mi je sreča milejša. Za stanovanje je težko, toda rojaki, ki sem jih tu našel, so mi pomagali iz zadrege. V bodoče se bom potrudil, da bom redneje dopisoval. Sicer pa saj veste, kako je Slovincu, ki živi in dela v Tasmaniji, družino pa ima v QLD-u.

CARLETON - VIC.

Pripravljamo okrožnico za vseslovenski izlet. Stvar se je zavlekla, ker smo imeli zadnje čase izredno slabo vreme. Pripravil sem tri skice za naslovno stran lista. Sami odločite, katera vam je najbolj všeč.

BONEGILLA - VIC.

Frosim za vse številke naših "MISLI" razen prve, ki sem jo že sprejela in se zanjo najlepše zahvaljujem.

BONEGILLA - VIC.

Prejela vaš in naš časopis, ki nam nudi mnogo poučnega in zanimivega. Iskrena hvala zanj v upanju, da nas pri prihodnji številki ne pozabite.

DERRANBANDI - QLD.

Rada bi nekaj napisala za naš list. Škoda le, da nimam pisateljskega daru. Vseeno pa Vam bom poskusila nekaj napisati o sebi in svojem življenju.

Prišla v Australijo, sem dobila delo v bolnici. Tu živim razen neke Litvanke s samimi Australkami. Takoj ko sem nastopila službo, sem

Stran 9.

spoznala, da bo nedelja v bodoče moj delovni dan. Ta razdelitev delovnega časa mi ni bila prav nič' všeč, ker sem vedela, da ne bom mogla hoditi k nedeljski maši. Ko je moja znanca videla, da mi je zaradi tega neprijetno, mi je ona odstopila svojo presto nedeljo. Sedaj lahko svojo nedeljsko dolžnost redno opravljam. V cerkev rada hodim. Tega so me naučili že moja mama in se zato trudim, da ne bi opuščala nedeljske pobožnosti v tujini. Naša cerkev je jako preprosta. Pri nas doma bi ji rekli kapela. V njej stoji star harmonij, vendar še nisem bila tako srečna, da bi slišala njegove glasove ob spremljavi ljudskega petja, kot smo ga bili vajeni pri nas doma. V Australiji sem še le dobrih devet mesecev, pa sem se že kar privadila. Živim v naselju s kakimi 180 hišami. Okrog mesta se razprostirajo neskončni gozdovi, to je tudi vse, kar se da pri nas videti. Mislim, da ne bom uvidela preveč, da nas ob prostih urah še najvstrajšeje "zabavajo" sitne muhe, ki jih ne more človek nikdar odpoditi. Kakih posebnih izletov v okolico si človek ne more privoščiti. Poleti smo se hodili kopat v bližnjo reko. Prav nič nas ni motilo, da smo bili po kopanju bolj umazani kot prej. Srečni smo bili, da smo se mogli malo ohladiti. Na žalost ni v bližini nobenega Slovenca. Večkrat se ob prostem času zapnem v svojo sobo in sanjam o domu. Zdi se mi, da slišim valove Save, ki pojo pesem o lepi Sloveniji. Kar pozabim, da sem v Australiji.

LEURA - NSW.

Srečnega se počutim, kadar priromajo "ISLI" v naš hribovski kraj. Mislim, da tudi tisti, ki hočejo zatajiti pripadnost slovenskemu narodu, se morejo vzdramiti, kadar prebirajo naš časopis. Posebno še, če preberejo članek kot npr. Slovenec sem... To je klic in opomin nam vsem, da ne pozabimo naše svete slovenske zemlje, na katero nas veže toliko grenkih in sladkih spominov.

BIG BELL - WA.

Tudi jaz se oglašam. Sem zelo oddaljen od vas, prav na drugi strani Australije, pa nič ne de. "Misli" tudi mene vežejo z vami in drugimi Slovenci širom Australije. V kraju kjer živim sva le dva Slovenca. Tujca med tujci. To je zelo težko. Pač mora tako biti, dokler ne dokončam kontrakta. Prav lepa vam hvala za redno dostavljanje lista. Ljubka mi je domača beseda, prav tako tudi mojemu prijatelju, zato časopis z veseljem in zanimanjem prečitava. Kar ponosna sva, da imamo Slovenci svoj časopis tudi v australiji. Za vašo požrtvovalnost se vam najlepše zahvaljujem in vam želim obilo uspeha pri nadaljnjem delu. Želel bi, da bi list podprli vsi Slovenci v Australiji, tako da bi ga lahko drugo leto tiskali in izdajali še v večjem obsegu.

ROZELLIE - NSW.

Za vaš trud in redno pošiljanje lista se Vam najlepše zahvaljujem. Upam, da nas tudi v bodoče ne boste pozabili.

ADELAIDE - SA.

Priporočam se še za en izvod MISLI. Rad bi ga poslal svojemu prijatelju. Časopis mi je zelo všeč in bom gledal, kolikor bo v moji moči, da ga bo prejemale čimveč Slovencev. Bodimo vedno in povsod ponosni, da smo sinovi slovenske zemlje. Naj nas ne bo sram SLOVENSKE MATERE in besede. To in podobno so lepe misli, v katerih nas naš list utrjuje, da jih prehitro ne pozabimo in da se ne izneverimo svojemu narodu.

SELBOURNE - TAS.

Prejela sem 4 in 5. številka časopisa. Prav lepa vam hvala. Z zanimanjem sem prečitala vse od prve do poslednje črke. Najbolj pa mi je bil všeč članek z naslovom ČEMU. Kako naj pozabim, da sem Slovenka, ko pa mi slovenska zemlja krije najdražje, kar sem na svetu imela - moje starše, ki so me slovensko naučili. Tudi moji otroci hvala Bogu niso pozabili slovenske besede, čeprav živimo že tako dolgo izven domovine. Tukaj smo že čez leto dni, pa smo raztreseni kot ovce. Samo najmlajši otrok je pri meni, v družini pa nas je pet. Toda tudi najhujše smo preboleli. Kupili smo parcelo in postavili barako. Ni velika, samo sobo in kuhinjo ima, a je naša. Kaj nam to pomeni, si lahko mislite. Srečni smo, da imamo svoj dom in da bomo zopet pričeli živeti redno družinsko življenje.

KANDOS - NSW.

Pozdravljeni Slovenci. S prav velikim veseljem sem prejel slovenski časopis "MISLI" in ga zelo rad prebiram. Nekateri članke kar po večkrat, da dalje časa traja.

25. junij 1952.

"M I S L I"

Leto I. Stevilka 6.

Stran 10.

DO YOU WANT TO LEARN ENGLISH ?

- SE HOČES UCITI ANGLEŠKO ?

Post this form to :

Poslji naslednje pismo na naslov :

The Director,
Department of Education,

The Director,
Department of Education,

Please send me :

Information about the Evening Classes.....

Free Correspondence Lessons.....

Free Radio Lessons.....

Surname.....1.Christian Name.....

Address.....State.....

My native language is

Odloči se eden ali drugi način učenja angleščine. Vsi načini so dobri, najbolje je pa seveda, če lahko obiskuješ večerno šolo.

Ves pouk angleščine je brezplačen. Izpolni formular na levi in ga daj na pošto.

Easy Lesson No.1. Saturday 5th July, 1952. -Primer radijske lekcije za začetnike - 5.julija 1952.

Paul : Good morning !

- Dobro jutro !

John : Good morning ! Oh, you are Paul!

- Dobro jutro ! O, ti si, Pavel!

Paul : Yes, I am Paul !

- Da, jaz sem Pavel!

John : Good ! Come in. I am John. Cigarette?

- Dobro ! Vstopi ! Jaz sem Janez. Boš kadil ?

Paul : Thank you.

- Hvala .

John : Is it a good cigarette ?

- Je to dobra cigareta ?

Paul : Yes, it is a good cigarette! Very good.

- Da, cigareta je dobra. Zelo dobra.

John : It is Australian.

- Je avstralska.

Paul : Are you Australian, John?

- Si ti Avstralec, Janez ?

John : Yes, I am Australian.

- Da, jaz sem Avstralijsanec.

Paul : I am European.

- Jaz sem Evropejec.

John : And a New Australian ?

- In Novo-Avstralijsanec ?

Paul : Yes !

- Da.

John : Here is Paul, Mary .

- Tu je Pavel, Marija.

Mary : Hello, Paul !

- Pozdravljen , Pavel !

Paul : Good morning, Mary !

- Dobro jutro , Marija !

John : Cigarette ?

- Cigareto ?

Mary : No, thank you .

- Ne, hvala.

John : Paul is learning English !

- Pavel se uči angleško.

Mary : That is very good.

- To je zelo dobro.

This is only a small part of the Radio Lesson. You can see that it is an easy and entertaining way of learning English. - To je samo majhen del radijske lekcije za začetnike. Kot vidite, so lekcije zelo lahke in zanimive.

FREEDOMS MUST LIVE WITHIN 10 COMMANDMENTS

Liberty and virtue go hand in hand , East Side padre reminds his parishioners.

Freedom is God-given, but the Creator meant absolutely it must be confined within due bounds of the 10 commandments, declared Rev. Philip J. Philbin Sunday before an overflowing parish at the Church of the Annunciatata. The former U.S. 8th Air Force chaplain in World War II minced no words as he admonished freedom and virtue must go hand in hand.

There was standing room only at 11.15 am mass as Rev. Philbin, polished pulpit pastor, and a forceful one, brought home the message, "liberty is the grandest thing in the world, yet one of the most dangerous." One could have heard a pin drop as the priest punched home telling truths predicated on perspectives of The Lord.

"Too many average Christians feel there is a clash between what they consider freedom and observance of the Laws of God," explained Rev. Philbin. "Limitations imposed by divine law cramp our style... puts a wall around our impulses... sobers our restless souls that clamor for excitement. Yet, when we let ourselves go there follows invariably the period of gloom and regret.

"Francis Thompson, the English poet, in Hound of Heaven" wherein with a pageant of the most beautiful, yet poignant figures of speech lays bare to us the struggle of his soul to tear itself loose from the inexorable, persistent pleading of the love of God, gives us reason for the confusion in his soul in these few words; "For though I knew His Love who Followed,

25. junij 1952

"M I S L I"

Leto I. Stevilka 6.

Stran 11.

yet was I sore adread, lest having Him, I must have naught beside.

"The poet, like many of us, felt his freedom and love of liberty was imperiled... he felt to choose the love of God would mean the sacrifice of all his own personal choice, and dire servitude to a jealous Diety," said the priest. "In the earlier years of his life he deemed the sacrifice too great and chose what he thought at the time, was his precious freedom.

"Many human minds and hearts make the same mistake," the padre went on. "Many have a mistaken concept of freedom. Many do not realize liberty is one of the grandest, yet rarest and most dangerous things in the world. We witness the grandeur of freedom in the epics that relate the rise of peoples and nations who came to possess liberty. The same epics ring with tragedy as they relate the sad story of the loss of this same liberty. Men cherish the ideal of freedom with all their strength. Women love it more than life itself. Yet, because of the abuse of freedom peoples and nations have been hurried into the maelstrom of doom", Rev Philbin starkly reminded. "Tyrants have tampered with the liberty of others only to die in the night by the assassin's knife. Wars so surrounded this ideal that its story might best be written in letters of blood. The youth and flower of nations have strewn the battlefields of the world with their riddled bodies, the fertile fields have drunk in their blood... for freedom... for liberty. "Freedom is precious to us all. We love those who secured it for us. Our hearts quicken apace as we think of our gallant forbears who made this land of ours the home of the free. We feel doubly indebted to pioneers of science and industry who have lent so much enchantment to our mode of life/ - We are proud of the great men of medicine who have done so much to ease the pains of the million ills to which the human flesh is heir. But all these enhancements to our liberty came only through efforts regulated strictly by the laws that govern these various fields of endeavor," he said. (The End in next Number)

A PROCLAMATION

By His Excellency Sir John Dudley LAVARACK, Lieutenant-General on the Retired List of The Australian Military Forces, Knight Commander of the Most Excellent Order of the British Empire/ of the Most Honourable Order of the Bath, Companion of the Most (Companion) Distinguished Order of Saint Michael and Saint George, Companion of the Distinguished Service Order Governor of the State of Queensland and its Dependencies, in the Commonwealth of Australia

L.S.

JOHN LAVARACK

Governor.

Whereas by section 3 of "The Aliens Acts, 1867 to 1948," it is amongst other things provided that notwithstanding any provision of any other Act or law every alien being the citizen or subject

a) of the United States of America; or
b) of any other friendly State named by the Governor in Council by Proclamation published in the Gazette,

shall and may take and hold by purchase, gift, bequest, representation or otherwise every species of property, real and personal, movable and immovable, as fully and effectually to all intents and purposes and with same rights, remedies, exemptions, privileges, and capacities as if he or she were a British subject under and within the meaning of the Nationality Act 1920-1946 of the Commonwealth (or of any Act passed in amendment thereof or substitution thereof), excepting as in such section is stated: Now, therefore, I, Sir John Dudley Lavarack, the Governor aforesaid, with the advice of the Executive Council, do hereby name the

a) Republic of Czechoslovakia;

b) Republic of Estonia

c) Republic of Lithuania

d) Republic of Poland

e) Republic of Spain; and

f) Republic of Yugoslavia

as friendly States within the meaning and for the purposes of the said section 3 of "The Aliens Acts, 1867 - 1948.

Given under my Hand and Seal, at the Government House, Brisbane, this seventeenth day of April, in the year of Our Lord one thousand nine hundred and fifty-two and in the first year of Her Majesty's reign.

By Command, W. POWER.

God Save the Queen !

Muenchen Veseli me vaša delavnost in odločnost - vem da vam tla niso posлана z rožami. Predvsem me veseli program vašega lista, saj se danes slovenstvo žali - Bog vse premalo poudarja. Le tako naprej !!!

O B I S K V A D E L A I D E

Čakali so me eno leto, končno le dočakali. Prvi sestanek je bil na postaji, kjer sta me pričakala Nace in France. Sta kot dva brata, čeprav je eden velik, drugi pa v primeru z njim majhen. Ko s mo s s srečali po petih letih in to v Australiji, se mi je zdelo, kot da sem stisnil roko enemu izmed domačih.

Za zvečer smo določili sestanek in to kar na Nacetovem domu. Ko sem se zvečer oglasil jih je bilo že kar precej. Pričeli smo kar z resnim delom. Napravili smo podroben načrt za koristno izrabo mojega časa. Nace mi je obljubil, da me bo vsak večer poiskal s svojim autom, da bom tako lažje obiskal čimveč rojakov. Svojo besedo je ves čas mojega obiska metko držal.

Cerkev, ki so nam jo določili za nedeljsko mašo, leži sredi mesta. V tej cerkvi sem spovedoval v soboto in nedeljo, ob pol dvanajstih pa sem imel sv. mašo. Fantje so se dobro postavili, pa tudi nekaj družin je prišlo. Na željo fantov smo imeli tudi večernice. Po kratkem nagovoru smo zapeli litanije Matere božje. Skoro je bilo kot nekdaš doma. Tudi ministranta smo imeli. Stanko je bil, ki je tudi oskrbel prikupno okrasitev oltarja.

Na posebno željo škofa, ki je po očetu Hrvat iz Dalmacije, sem drugi teden svojega obiska posvetil poleg Slovincem tudi Hrvatom. Nedeljski spored je bil isti kot prejšnjo nedeljo, le petja sem nekoliko pogrešal. Pa so fantje obljubili, da se bodo tudi tozadevno poboljšali.

Predno sem odšel iz Adelaide, som preživel prav prijeten večer med našimi fanti. Zbrali smo se v "cafeju" - bilo je res prijetno in lepo. Ker mi je g. urednik omejil prostor v listu, žal svoje poti ne morem natančneje opisati. Pripomnil bi le še rad, da je duh, ki sem ga srečal med vami poročstvo, da se Slovenci v Australiji ne bomo izgubili. Vi niste in upam tudi ne boste pozabili, kar vas je vaša mati naučila. Prav lepa hvala vsem, ki ste pripomogli k uspehu mojega obiska in mi pripravili tako lepe ure med vami. Srečen bom, kadar vas bom imel priliko zopet obiskati. Do takrat pa vam želim, da hodite po poti, ki ste si jo začrtali ter da bi vaše delo rodilo stoteren sad.

PKO.

IZ POPOTNE TORBE .

Popotnik je nabral zopet nekaj novic, ki vas bodo verjetno zanimale : V Leura so mi stisnili v roke tale listek : Naznanjam vsem znancem in prijateljem, da se je dne 3. maja moja hčerka Terezija Šepetauc poročila z g. Ernestom Robertom Stockton, učiteljem višje šole v Penrith-u. Zahvaljujem se vsem za čestitke in brzojave. -Ivan Šepetauc, oče. Leura.NSW.

V Leigh Creek-u (SA) sta se poročila g. Franc Pavlin in gđc. Tončka Kočevar. Zenin me je prosil, da bi objavili njegov naslov v časopisu, da bi tako dobil zvezo s svojimi prijatelji v Australiji. Prijatelji naj mu pišejo na naslov - : c/o ETSA, Leigh Creek, SA.

V župni cerkvi v Fairfieldu (NSW) so Krajčevi iz Pine Rd. krstili sina MARKA; v Blacktownu pa so Ber-ovi krstili hčerko. Botrovali so Simenčičevi iz Quaker's Hill-a.

Še nekaj podrobnosti o V. Potočniku, o katerem sem poročal zadnjikrat. Umrl je že 12. dec. 1951 in sicer v bolnici v Ulverstone v Tasmaniji. Rodil se je 1930 v Bukovem Vrhu nad Škofjo Loko. Bil je v koncentracijskem taborišču na Lipari; v Australijo je prišel leta 1949.

Za Mrharja, ki sem ga tudi omenil zadnjič, sem zvedel, da je umrl v Adelaide. Bilo je pri delu v tovarni. Ravno je mislil nekaj zapeti, odmr je že usta, in prav v istem trenutku mu je priletel v usta drobec lesa ter se mu zapičil v grlo. Zdravnik mu je drobec sicer izdrl, a vseeno je mpral na operacijo, ker se mu je rana pričela gnojiti. Operacija žal ni uspela. Po enem tednu je v bolnici umrl. Zapuščena žena in tri otroke v Sloveniji.

London ; Aprila meseca je obiskala London posebna delegacija Slovencev iz Trsta, ki se zavzema za ohranitev svobodnega tržškega ozemlja. V delegaciji so bili zastopani tudi Italijani in Titovci (SDZ, SKSZ in Neodvisne je zastopal dr. Agneletto, Dr. Stocca Tržški blok, G. Cerne Fronto za neodvisnost, g. Babic in g. Petronic pa Slovensko-italijansko ljudsko fronto). Delegacija si je prizadevala prepričati Angleže o nujnosti Svobodnega tržškega ozemlja. Imeli so tudi posebno tiskovno konferenco (Po Klic Triglava).